

Ἀκολουθία Ἱερομάρτυρος ΖΑΧΑΡΙΟΥ ἐπ. Κορίνθου

Μ. Γερασίου

Ψαλλομένη τῇ 30^ῃ Μαρτίου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

**Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.**

Ἔχων ἐν ψυχῇ, τῆς ζωῆς τῆς μακαρίας, οἷα θεῖον
φῶς, μυστικῶς ἀεὶ ἐκλάμπων, τὰς θείας ἀναβάσεις,
Ἱεράρχης θεόληπτος, ὠφθης τοῦ Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας, καὶ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα στερόρως ἤνυσας,
ὦ Ζαχαρία ἱερέ· διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Νέμων εὐσεβῶς, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ
καθοδηγῶν, πρὸς ὁδὸν τῆς σωτηρίας, τοὺς ἐν Κορίνθῳ
Πάτερ ὡς ποιμὴν ἐνθεώτατος· ἤσχυνας τὸ κράτος τῆς
ἀπάτης, μαρτυρικῶς καταπαλαίσας ἐχθροῦ Ἁγίε, τὴν
δυναστείαν καὶ Χριστοῦ, δοξάσας τὴν δύναμιν.

Πόνους ὑποστάς, τῆς ἀθλήσεως ἀνδρείως, καὶ τὴν
κεφαλὴν, ταῖς χερσὶ τῶν παρανόμων, τμηθεὶς
Ἱερομάρτυς Ζαχαρία μακάριε, ρεῖθροις τῶν ἀγίων σου
αἱμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἀγιάζεις Ἁγίῳ Πνεύματι· διὸ
τιμᾶ χρεωστικῶς, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Κόρινθος τιμᾶ, ὡς κλεινόν σε Ποιμενάρχην, καὶ
περιφανῆ, τοῦ Σωτῆρος Ἀθλοφόρον, σοφὲ Ἱερομάρτυς
Ζαχαρία θεόληπτε, καὶ τὴν σὴν λαμπρῶς γεραίρει

μνήμην, ἢ μὴ ἐλλίπης οὐρανόθεν ὡς συμπαθῆς Ἄγιε, τῆς εὐλογίας σου ἀεὶ, διδόναι τὰς χάριτας.

Δόξα. Ἦχος α'.

Εὐαγγελικῇ πολιτείᾳ ἐκλάμπων, ὡς Ἱεράρχης ὄσιος, τοῦ μαρτυρίου ὑπῆλθες τὸ σκάμμα, ἀνενδότη ψυχῇ, Ζαχαρία παμμάκαρ· τὸν ἐπελθόντα γὰρ ἐχθρόν, ἐν σοφίᾳ ἠσχυνας, τῶν πάλαι Ἀθλητῶν, τὴν ἀρετὴν μιμησάμενος· καὶ καλῶς ἀγωνισάμενος, διπλῶν ἐπάθλων ἠξίωσαι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Θεῖος ἱερουργός, καὶ Ποιμενάρχης πέλων, τῆς ἐν Κορίνθῳ Πάτερ, ἀγίας Ἐκκλησίας, μαρτυρικῶς ἠγώνισαι.

Στ. Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Πᾶσαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, διήλεγξας ἀπάτην, ἀθλητικῇ ἐνστάσει, παμμάκαρ Ζαχαρία, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐδόξασας.

Στ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Θῦμα ὡς λογικόν, καὶ προσφορὰ τελεία, προσήχθης τῷ Κυρίῳ, τμηθεὶς σου τὸν αὐχένα, ὦ Ζαχαρία ἐνδοξε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἔχων τὴν Σὴν ἰσχύν, ὁ θεῖος Ζαχαρίας, ὁμότιμε Θεότης, Τριάς ὑπεραγία, μαρτυρικῶς ἠρίστευσε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φέρουσα ἐν χερσί, τὸν πάντων Βασιλέα, ὡσπερ Υἱόν
Σου Κόρη, αὐτὸν αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων
Σου.

**Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς
ἐρήμου πολίτης.**

Τῆς Κορίνθου Ποιμένα ὁ Χριστὸς σὲ ἀνέδειξεν, ὡς
θεράποντα θεῖον, Ζαχαρία μακάριε· διὸ καὶ ἐναθλήσας
ἀνδρικῶς, μεσίτης ἡμῶν ὠφθης πρὸς Θεόν, διὰ τοῦτό σε
τιμῶμεν χρεωστικῶς, Ἱερομάρτυς κράζοντες· δόξα τῷ
παρασχόντι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα
τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου Σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν Σοὶ
τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην Σου.
Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν Σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ
Σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου Σου.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καὶ τό
Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν
στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Στολήν ἐνδυσάμενος σεπτὴν, τῇ βουλῇ τοῦ
κρείττονος, Ἀρχιερεὺς ἱερώτατος, καὶ θεῖος Πρόεδρος,
τῆς Κορίνθου ὠφθης, Ζαχαρία ἐνδοξε, καὶ πόνοις
μαρτυρίου ὠμίλησας, στερόρῳ φρονήματι· διὰ τοῦτο
εὐφημοῦμέν σε, ὡς μεσίτην, ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἀτρέπτω ψυχῇ ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνεδέξω Ἄγιε, τὸ τῆς
ἀθλήσεως στάδιον, καὶ καταβέβληκας, ἀνυποίστοις
πόνοις, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔπαρσιν, κηρύξας τοῦ Σωτῆρος
τὸ ὄνομα, εὐσήμῳ στόματι, Ζαχαρία ἱερώτατε· διὰ
τοῦτο, ἀξίως δεδόξασαι.

Θυσίαν τελῶν τὴν μυστικὴν, Ζαχαρία ἐνδοξε, ὡς
Ἱερεὺς ἐνθεώτατος, θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ Χριστῷ
προσῆχθης, τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, ὡς ἤνυσας καλῶς τὸν
ἀγῶνά σου· καὶ νῦν τὴν ἀρόρητον, καθορῶν Αὐτοῦ
λαμπρότητα, ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἔτερα. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Θεῖος Ἱεράρχης γεγονώς, τῇ σῆ καθαρᾷ πολιτεία, καὶ
ἐναρέτῳ ζωῇ, Ζαχαρία ἐνδοξε, Μάρτυς ἀήττητος, τοῦ
Χριστοῦ ἐχρημάτισας, νομίμως ἀθλήσας, ἅπαν
ἀρνησάμενος, σαρκὸς τὸ φρόνημα· ὅθεν ἐπαξίως
ἐδέξω, παρὰ τοῦ Χριστοῦ διπλοῦν στέφος, ὡς
Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστος.

Ἔστης ἀκατάπληκτος σοφέ, βήματι ἐχθρῶν
παρανόμων, φέρων τὴν ἄνωθεν, δύναμιν ἀήττητον,

Ἰερομάρτυς Χριστοῦ, καὶ βασάνων τὴν ἔφοδον, ὡς οὐδὲν ἠγήσω, καὶ εἰρκτῆς τὴν κάκωσιν, ἀνδρείως ἠνεγκας· ὅθεν ἐναθλήσας νομίμως, τὴν τῆς ἀνομίας καθεῖλες, πλάνην Ζαχαρία δεισιδαίμονα.

Εἴφει ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ἔτεμες τοῦ ψεύδους τὸ κράτος, Ἰερομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀγίοις ῥεύμασιν, Ἐκκλησίας τὰς αὐλακας, πλουσίως ἀρδεύεις, γεωργεῖν τῆς πίστεως, θεῖα βλαστήματα· ὅθεν Κορινθίων χορεῖαι, Πάτερ Ζαχαρία θεόφρον, χαίροντες τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Τὸ πῦρ τὸ οὐράνιον, τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, ἐνοικῆσαν τῇ ψυχῇ σου, Ζαχαρία ἱερέ, Ἱεράρχην ἐνθεον, καὶ τῶν ἄνω μυσταγωγόν, ἀληθῶς σε ἔδειξεν· ὅλον σαυτὸν γὰρ δέδωκας, τῇ πρακτικῇ ἱερουργίᾳ, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος· καὶ μαρτυρικὸν ὑπελθὼν ἀγῶνα, τῆς εὐσεβείας ἔδειξας τὴν δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ σαρκός, καθελὼν τὸν ἐν κακίᾳ ἰσχυρόν. Ἀλλ' ὦ Ἰερομάρτυς ἀξιάγαστε, Ἱερέων καὶ Μαρτύρων ἰσότημε, σὺν αὐτοῖς ἀεὶ πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βᾶτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ι' 7, γ' 13).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὕρησουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶν. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1 - 9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας

πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μέγала εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνεται Ἄγιε, ἡ ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησία, καυχωμένη τῇ σῇ χάριτι, καὶ τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶσι·

ταύτην γὰρ ἐποίμανας, ἐν ὀσιότητι καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἀθλητικοῖς πόνοις ἐπαίδευσας, μηδὲν προκρίνειν, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης· ὑπὲρ Αὐτοῦ γὰρ προθύμως, ἀθλῆσαι προείλου, καὶ τὸ οἰκεῖον αἶμα ἔχεας, καλῶς ἀγωνισάμενος. Ἀλλ' ὦ Ἱερομόρτυς Ζαχαρία, τῆς θείας δόξης κατατροφῶν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β'.

Ἀποστολικὴν χάριν δεξάμενος, ἐναρέτοις ἔργοις τὴν δωρεὰν ἐλάμπρυνας, θεοπρεπῶς ποιμαίνων τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, Ἱεράρχα Ζαχαρία· καὶ μαρτυρικὴν ἐπιδειξάμενος ἀνδρείαν, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἤνυσας, τυραννικὴν μὴ πτήξας ὠμότητα· καὶ ἐν ἀμφοτέροις δοξάσας Χριστόν, διπλῶν βραβείων ἠξίωσαι, παρ' Αὐτοῦ ἀξίως· καὶ νῦν ὡς Μάρτυς καὶ Ὅσιος, καὶ Ἀρχιερεὺς εὐκλεῆς, παρῴρησίαν πολλὴν εὐράμενος, μὴ παύση πρεσβεύων, δίδοσθαι ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Γηπονῶν πρακτικῶς τὰς λογικὰς ἀρούρας, καρπὸν πολὺν προσήγαγες, τῷ Γεωργῷ τῶν ψυχῶν, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεώτατος, Ζαχαρία μακάριε· τῷ γὰρ λόγῳ τῆς χάριτος καὶ πολιτεία ἀμέμπτω, πᾶσιν ὑπέδειξας, τῶν θείων ἐνταλμάτων τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς φοῖνιξ ὑψίκομος, ἐν μιμήσει τῶν πάλαι Ἀθλητῶν, ἀθλητικὴν καρποφορίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξήνεγκας, δι' ἧς ἐκτρέφεις τὰς ψυχὰς, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, τῶν τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Ἦχος δ'.

Τῆς εὐσεβείας ἐνδεδυμένος τὴν ἰσχύν, τῆς δυσσεβείας τὸ κράτος ἐφαύλισας, ἀπποήτῳ καρδίᾳ Ζαχαρία ἐνδοξε· τῷ γὰρ Σωτῆρι Χριστῷ, σαυτὸν

ἀναθέμενος, παρ' οὐδὲν ἠγήσω, τῶν διωκτῶν τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἀλγηδόνας τῆς σαρκός, ὑπεριδῶν ὡς ἄσαρκος· θεῖος γὰρ ἔρως Ἄγιε, ὅλον σε μετάρσιον, καὶ θεόληπτον εἰργάσατο· καὶ τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων σου, τῆς ἀπάτης σβέσας τὴν φλόγαν, τὰς φλογιζομένας τυραννικῆ δουλείᾳ, ψυχὰς ἐδρόσισας· διό σου τοὺς ἀγῶνας τιμῶντες, δοξάζομεν Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐν αἵματι ἰδίῳ, θυσίαν ὀλόκληρον, ἑαυτὸν Κυρίῳ προσαγαγόντα, Ζαχαρίαν τὸν θεῖον, πᾶς ὁ τοῦ Θεοῦ λαός, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν· θεοπρεπῶς γὰρ διαγαγών, τὴν δοθεῖσαν ἐκουσίαν, ὡς Ἱεράρχης ὄσιος, μαρτυρικῶν καμάτων ὤφθη κοινωνός, ἀθλητικῶς καθελὼν τὸν ἀντίπαλον· καὶ νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς κατατροφῶν, αἰτεῖται ἡμῖν κινδύνων ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸν θεῖον ἰλασμόν, ὡς Ἱερομάρτυς ἐνθεώτατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ὁ τῆς Κορίνθου λαμπτήρ καὶ Ποιμενάρχης, ὁ βίου λαμπρότητι, καλλωπιζόμενος, ὁ Ζαχαρίας ὁ ἔνδοξος, Μαρτύρων ὤφθη, στερῶς ἀθλήσας εὐκλείας μέτοχος· νοός γὰρ στερῶς ὀφθη, εἴλε τὸν τύραννον, τὸν καθ' ἡμῶν ἐπαιρόμενον, τὴν τῆς ἀπάτης, καταπαλαίσας εἰς τέλος δύναμιν· οὗ τὴν ἀγίαν πάντες ἄθλησιν, ἐπαινοῦντες Χριστὸν μεγαλύνω-μεν, τὸν δοξάσαντα τοῦτον, ὡς κλεινὸν Ἱερομάρτυρα.

Στ. Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιᾶσονται.

Κεκοσμημένος στολαῖς ἱεραρχίας, Χριστῶ ἱεράτευσας, καθάπερ Ἄγγελος, καθοδηγῶν πρὸς τὰ κρείττονα, λόγοις καὶ ἔργοις, τὴν σοὶ λαχοῦσαν ποίμνην θεόπνευστε· ἐντεῦθεν κατέλαβες τὸν ἐπελθόντα σοι, μαρτυρικοῖς ἀγωνίσμασι, δόλιον ὄφιν, τῆς εὐσεβείας κράτος τὸ ἄμαχον, πᾶσι προφαίνων τῇ ἀθλήσει σου, Ζαχαρία καὶ στέφος τὸ ἄφθαρτον, ἐπαξίως ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Παντοκράτορος.

Στ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Μὴ δειλιάσας θυμὸν τῶν παρανόμων, ἀνδρείως εἰσέδραμες Μαρτύρων στάδιον, ὄνειδισμούς τε καὶ μάστιγας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, καθυπομείνας βάσανον Ἄγιε, καὶ χαίρων ὑπέκλινας ξίφει τὴν κάραν σου, Ἱερομάρτυς μακάριε, καὶ νικηφόρος, πρὸς οὐρανίους σκηνας ἀνέδραμες· ὅθεν τὴν μνήμην τὴν ἁγίαν σου, Ζαχαρία τελοῦντες βοῶμέν σοι· τὸν Σωτῆρα δυσώπει, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐρηρισμένος ἀκλινῶς, τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, οὐδόλως σεσάλευσαι, ταῖς ἀντιπνοίαις τοῦ χείρονος· ἀλλ' ἀτρέπτω λογισμῶ, ὑπελθὼν τὸν ἀγῶνα, τὴν μὲν πλάνην ἐθριάμβευσας, τῶν δὲ πιστῶν τὸ φρόνημα, ἐδραιότερον εἰργάσω τῇ ἀληθείᾳ, τῇ στερόρᾳ ἀθλήσει σου, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε· καὶ νῦν Ἀγγέλοις συνών, Ζαχαρία παμμάκαρ, καὶ Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἢ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, Σῶν

οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἢ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

**Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.
Τῆς ἐρήμου πολίτης.**

Τῆς Κορίνθου Ποιμένα ὁ Χριστὸς σὲ ἀνέδειξεν, ὡς θεράποντα θεῖον, Ζαχαρία μακάριε· διὸ καὶ ἐναθλήσας ἀνδρικῶς, μεσίτης ἡμῶν ὤφθης πρὸς Θεόν, διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν χρεωστικῶς, Ἰερομάρτυς κράζοντες· δόξα τῷ παρασχόντι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ ἡμῖν τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου Σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν Σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην Σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν Σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ Σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου Σου.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν Τάφον Σου, Σωτήρ.

Χριστῶ ἱερουργῶν, ὡς σεπτὸς Ἱεράρχης, προσήγες σαυτόν, ὡς θυσίαν τελείαν, ἀθλήσας δι' αἵματος, Ζαχαρία μακάριε· ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν γεραίροντες μνήμην, εὐφημοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Κυρίου, τιμῶντες τοὺς ἄθλους σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀτρέπτως τὴν ἡμῶν, προσλαβόμενος φύσιν, ὁ πάντων συνοχεύς, ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων, Υἱός Σου ὤφθη τέλειος, Θεὸς ὢν μείνας Ἄχραντε, καὶ ἐθέωσε, τὴν προσληφθεῖσαν οὐσίαν· Ὅν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν πίστει ὑμνούντων Σε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἱεράρχης Κυρίου πέλων θεόληπτος, Ἀθλητῆς ἀνεδείχθης ἀκαταγώνιστος, Ζαχαρία ἱερὲ ἀθλήσας ἄριστα, καὶ βραβείων τῶν διπλῶν, παρὰ Θεοῦ ἀξιωθεῖς, ὡς θεῖος Ἱερομάρτυς, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων κυοφορήσασα, τὴν πεπτωκυῖαν οὐσίαν ἡμῶν ἀνύψωσας, τῷ Σῶ τόκῳ τῷ φρικτῷ Θεοχαρίτῳ· ὅθεν πάντες οἱ πιστοί, ἀνυμνοῦμέν Σε Ἁγνή, ὡς πύλην τῆς σωτηρίας, καὶ ἀπαρχὴν καὶ αἰτίαν, καλῶν μυρίων Παναμώμητε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰεράτευσας Θεῶ, ἐν ταπεινώσει ἀληθεῖ, καὶ ἐνήθλησας στερόρως, ὑπὲρ τῆς δόξης Ἐαυτοῦ, καταβαλὼν τῶν τῆς ἄγαρ Πάτερ τὸ θράσος· πάσας γὰρ αὐτῶν, ποινὰς ὑπέμεινας, γνώμη ἀκλινεῖ, οἷάπερ ἄσαρκος, καὶ ἐκτμηθεὶς τῷ ξίφει κατήρδευσας, ρεῖθροις ἀγίων αἱμάτων σου, τὴν Ἐκκλησίαν, Ἰερομάρτυς, Ζαχαρία τιμῶσάν σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ἀληθῆ, καὶ ἀειπάρθενον ἀγνήν, ὡς τεκοῦσαν ἐν σαρκί, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, ὁμολογοῦμέν Σε πάντες καὶ ἐκβοῶμεν· πάσης ἀπειλῆς, καὶ ἐπιθέσεως, λύτρωσαι ἡμᾶς, τοῦ παναλάστορος, καὶ φωτισμὸν ἡμῖν δίδου οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ Πανάμωμε, ὡς ἂν ῥυσθῶμεν, παθῶν ἀχλύος, οἱ τῇ Σῆ σκέπη προστρέχοντες.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Στ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐαγγέλιον, Ἱεραρχικόν (ζῆτει τῇ 15^ῃ Δεκεμβρίου, τοῦ ἁγ. Ἐλευθερίου).

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. **Στ.** Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μαρτυρικῇ ἐνστάσει Πάτερ, τυραννικὴν καθεῖλες μανίαν, ὑπεριδὼν σαρκὸς ὡς φθειρομένης, ὡς πλήρης θεοῦ φωτός· καὶ τὸν δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα Κύριον,

Θεὸν τῶν ὅλων κηρύξας, τὸν ὑπὲρ Αὐτοῦ θάνατον, ἀνδρείως ἐδέξω· καὶ νῦν τῆς ἀθανάτου ζωῆς κληρονομήσας τὰ ἀγαθὰ, αὐτῶν καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Ζαχαρία Ἱερομάρτυς ἔνδοξε.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ὁ Ζαχαρίας ὤφθη. Γερασίμου.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος β'. Δευτε λαοί.

Πλήρης φωτός, τῆς Τρισηλίου ἐλλάμψεως, ὦν Ζαχαρία ἔνδοξε, τὸν νοῦν μου φώτισον, φωτοφόροις εὐχαῖς σου, ὡς ἂν σου τὴν ἀγίαν, ὑμνήσω ἄθλησιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς τὸν Θεὸν ἔχων Ἄγιε, Ἀρχιερεὺς θεόληπτος, ὤφθης τῷ βίῳ σου· καὶ νομίμως ἀθλήσας, θεόφρον Ζαχαρία, λαμπρῶς δεδόξασαι.

Ἵνα Χριστῷ, εὐαρεστήσης θεόληπτε, τὰ γεηρὰ φρονήματα, εἰς γῆν ἀπέρριψας, καὶ Μαρτύρων ἀγῶνας, ὑπῆλθες οὐρανίῳ, Πάτερ φρονήματι.

Μαρτυρικὴν, ἐπιδειξάμενος ἔνστασιν, τὴν σὴν στολὴν ἐφοίνιξας, οἰκείοις αἵμασι, Ζαχαρία τρισμάκαρ, καὶ τὴν φρουαττομένην, πλάνην κατήσχυνας.

Θεοτοκίον.

Ἦ τὸν Θεόν, ἀνερμηνεύτως κυήσασα, καὶ μετὰ τόκον ἄφθορος, παρθένος μείνας, ἀειπάρθενε Κόρη, φθοροποιῶν παθῶν με, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὡιδὴ γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με.

Ναμάτων τῶν τῆς χάριτος πεπλησμένος, τῆς πλάνης κατακλύζεις Πάτερ τὰ ρεῖθρα, τοῖς ρεύμασιν αἱμάτων σου τῶν χυθέντων, ὑπὲρ τῆς πίστεως, τῆς θείας Ἄγιε, Ζαχαρία ἔνδοξε, Μαρτύρων σύσκηνε.

Καθεῖλες τῆς ἀπάτης Πάτερ τὸ θράσος, στερόροτητι καρδίας ὠχυρωμένος, Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν τῶν ὅλων, ἐνθέω στόματι, καὶ χαίρων ἤνεγκας, Ζαχαρία ἔνδοξε, σαρκὸς ἐπίπονα.

Ἀμέμπτως τῷ Κυρίῳ ἱερατεύων, ὡς θεῖος Ἱεράρχης καὶ θεοφόρος, προσήχθης ὡς θυσία τελειοτάτη, Αὐτῷ μακάριε, πόνοις ἀθλήσεως, Ζαχαρία Ἄγιε· διὸ τιμῶμέν σε.

Ἰσχὺν ἐνδεδυμένος τὴν οὐρανίαν, ὑπέστης ἀνευδότην Πάτερ καρδίᾳ, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων τὰς ἐπιθέσεις, καὶ πᾶσαν βάσανον, σαρκὸς ὡς ἄσαρκος, καὶ νομίμως ἤθλησας, Χριστοῦ τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας· Χριστὸν γὰρ τὸν ῥυσάμενον τῆς κατάρας, ἡμᾶς ἐκύησε, Ταύτη κραυγάζοντες· χαῖρε Παναμώμητε, κόσμου διάσωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν τυράννων μὴ δείσας τὰς ἀπειλάς, ὡς Χριστοῦ θεοφόρος μυσταγωγός, βασάνων τὴν ἔφοδον, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι, καὶ τῆς εἰρκτῆς ὑπέστης, γενναίως τὴν κάθειρξιν, πληγὰς τὰς ἐκ μαστίγων, ὄνειδη καὶ σκώμματα· ὅθεν καὶ τῷ ξίφει, ἐκτμηθεὶς τὸν αὐχένα, τῆς δόξης τὸν στέφανον, ἐπαξίως ἀπείληφας, Ζαχαρία

μακάριε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων ὑπερφυῶς, προσλαβόμενος φύσιν τὴν τῶν βροτῶν, ὁ πάντων ἐπέκεινα, ὡς Θεὸς ὑπερούσιος, διπλοῦς κόσμῳ ὠράθη, Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πάλαι, ἐρρύσατο Ἄχραντε, πάντας τοὺς ἐν πίστει, τοῦ Σοῦ τόκου τὸ μέγα, ὑμνοῦντας μυστήριον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντάς Σοι, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρά, καὶ ἀνθρώπων σκέπη καὶ βοήθεια, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων, τελεία κατάλυσις.

Ωιδὴ δ'. Ὑμνῶ Σε ἀκοὴν γὰρ, Κύριε.

Ἀγγέλων συμπολίτης γέγονας, Ζαχαρία Ἱερομάρτυς, ἀγγελικῶς Ἄγιε, τὰ κατὰ σὲ διατελέσας, σεπτῇ μὲν ἱερωσύνη πρότερον, καὶ μαρτυρίου ὕστερον παλαίσμασι.

Ῥημάτων μὴ ἐνεγκῶν Ἄγιε, τὴν λαμπρότητα ὁ διώκτης, σῶμα τὸ σὸν δέδωκε, πικραῖς βασάνοις, ἀλλ' ἠττήθη, τῷ σῷ ἀνευδότην παραστήματι, δι' οὗ Μαρτύρων ὠφθῆς ἰσοστάσις.

Τοῖς αἵμασι τὴν στολὴν ἐφοίνιξας, Ζαχαρία Ἱερομάρτυς, μεθ' ἧς καὶ εἰσέδραμες, ἔνθα Χριστὸς πρόδρομος πάντων, εἰσῆλθεν ὧ νῦν ἐμφα-νιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεήσεις φέρεις Ἄγιε

Ὑμνοῦσι Κορινθίων σύλλογοι, τοὺς ἀγῶνάς σου Ἱεράρχα· τούτων ποιμὴν ὠφθῆς γὰρ, καὶ θεοφόρος

ποδηγέτης, καὶ τούτους ἡγίασας μακάριε, ἀθλητικοῖς σου Ζαχαρία αἵμασι.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν Σε καὶ λαμπρὸν ἀνάκτορον, ὁ τῶν ὅλων δείξας Δεσπότης, σάρκα λαβὼν Ἄχραντε, ἐκ τῶν πανάγων Σου αἱμάτων, φωτὸς οἰκητήρια εἰργάσατο, τοὺς τὸν φρικτὸν σου τόκον μεγαλύνοντας.

ᾨδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁ νοῦς σου σοφέ, τῷ φωτὶ τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, πόνοις μαρτυρίου κατεπάλαισε, κατὰ σοῦ ἐπελθόντα, ὡς θῆρα ὠρυόμενον.

Ζωὴν ἱεράν, οἷα τοῦ Χριστοῦ θεράπων γνήσιος, ἔχων ἱερώτατε, ταύτην Ζαχαρία ἐπεσφράγισας, ἀθλητικοῖς ἀγῶσι, καταβαλὼν τὸν δράκοντα.

Αἱμάτων ῥοαῖς, τὴν τῆς πλάνης φλόγα Πάτερ ἔσβησας, καὶ πιστῶν τὸ φρόνημα, πρὸς καρποφορίαν ἐπουράνιον, Ζαχαρία παμμάκαρ, θεοπρεπῶς κατήρδευσας.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἀληθοῦς, ὥφθης τοῖς ἀνθρώποις Κόρη πρόξενος, τὸν τὴν λύπην λύσαντα, τὴν τῶν Προπατόρων σωματώσασα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, Θεὸν τὸν Παντοδύναμον.

ᾨδὴ στ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀπειλὰς δυσμενῶν οὐκ ἐπτόησαι, οἷα Ἱεράρχης Χριστοῦ ἐνθεώτατος, ἀλλ' ἀπτοήτως ἤνυσας, Ζαχαρία Μαρτύρων τὸ στάδιον.

Ροῦν τῆς πλάνης κατέκλυσας Ὅσιε, ἐν τοῖς ὀχετοῖς τῶν θείων αἱμάτων σου, καὶ νικηφόρος ἔδραμες, Ζαχαρία ζωὴν πρὸς τὴν ἄληκτον.

Ἰερότητι βίου κοσμούμενος, ὠφθης ποιμενάρχης Κορίνθου θεόληπτος, καὶ μαρτυρίου αἵματι, σεαυτὸν Ζαχαρία ἐφοίνιξας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως Θεὸν σωματώσασα, ἔλυσας Παρθένε Ἀδὰμ τὸ κατάκριμα, καὶ εὐλογίας πέλαγος, καὶ ζωῆς ἀληθοῦς χάριν ἔβλυσας.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν στολὴν τὴν ἔνθεον, κεκληρωμένος θεόφρον, τῆς Κορίνθου Πρόεδρος, καὶ Ποιμενάρχης ἐδείχθης· πόνοις δέ, τοῦ μαρτυρίου ἀνδραγαθήσας, στέφανον, διπλοῦν ἐδέξω παρὰ Κυρίου, **ὡς κλεινὸς Ἱερομάρτυς, ὃ Ζαχαρία Ἀγγέλων σύσκηνε.**

Ὁ Οἶκος.

Ὀλικῶς τῷ Θεῷ ἀνακείμενος, καὶ Ἁγίων χωρῶν εἰς τὰ Ἅγια, ὡς πιστὸς Ἱερεὺς καὶ Διάκονος, μυστηρίων τῶν θείων τῆς χάριτος, ἐπλήσθης θείου φωτισμοῦ, καὶ ἱεράτευσας Χριστῷ, ἐν ταπεινώσει πολλῇ, καὶ καθαρότητι ψυχῆς· καὶ καλῶς ποιμαίνων τὴν λαχοῦσάν σοι ἄνωθεν ποιμνην, καὶ ἀμέμπτως ἱερουργῶν καὶ λατρεύων τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, μισθὸν ἐπάξιον ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος, ὑπὲρ Αὐτοῦ μακάριε· ἔνθεν Μαρτύρων ὑπελθὼν τὸ σκάμμα, μαρτυρικὴν ἐπεδείξω στερόροτητα, καὶ τυραννικὴν καθεῖλες ἰταμότητα, ὡς ἄσαρκος τὰς τῆς σαρκὸς ὑποστάς αἰκίας, καὶ τὴν τοῦ αὐχένος ἐκτομήν· διὸ στέφανον διπλοῦν ἐδέξω παρὰ

Κυρίου, **ὡς κλεινὸς Ἱερομάρτυς, ὦ Ζαχαρία Ἀγγέλων
σύσκηνε.**

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ζαχαρίου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ξίφει
τελειωθέντος ἐν ἔτει 1684.

Στίχοι

Δέχου στεφάνους ἐκ Θεοῦ Ζαχαρία,
ὡς Ἱεράρχης καὶ Ἀθλητῆς Κυρίου.
Ζαχαρίαν ἐσθλὸν τριακοστῇ τάμε φάσγανον ὀξύ.

**Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ᾠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Σαρκὸς μὴ φεισάμενος αἰκίζομένης, τυράννων
ὠμότητι, τὴν σὴν ψυχὴν ἀκίβδηλον, ἐφύλαξας Ἁγιε,
ὁμολογῶν τὸν Χριστόν, ὦ καὶ ἀθλῶν ἔκραζες· ὁ ὢν
Εὐλογημένος καὶ Ὑπερένδοξος.

Ὡς ἄκμων ἀνάλωτος ἐν ταῖς βασάνοις, ὠράθης
μακάριε, ὡς Ἱεράρχης ἔνθεος· Χριστοῦ γὰρ τῷ ἔρωτι,
καθυπομένεις στερόῳς, ῥάβδων τὴν δριμύτητα, καὶ τῶν
ἐχθρῶν καθεῖλες πᾶσαν τὴν ἔπαρσιν.

Φωτὶ λαμπρυνόμενος τῷ Τρισηλίῳ, τὴν νύκτα
παρέδραμες, τῆς πλάνης Πάτερ Ὅσιε· αὐγαῖς δὲ τῶν
ἄθλων σου, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πᾶσαν
κατεπύρσευσας, τιμῶσαν Ζαχαρία, τὴν θείαν μνήμην
σου.

Θεὸν πάσης κτίσεως τὸν σαρκωθέντα, Χριστὸν τὸν Παντάνακτα, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκήρυξας, καὶ πλάνην ἐστηλίτευσας, Ἀγαρηνῶν τὴν δεινὴν, ῥώμη τῆ τοῦ Πνεύματος, σοφὲ Ἱερομάρτυς, καὶ χαίρων ἤθλησας.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τὸ σκῆνωμα τοῦ ἀνεσπέρου, Σὺ εἶ Παναμώμητε, δι' ἄκραν ἀγαθότητα· ἐν Σοὶ γὰρ ἐσκήνωσεν, ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, καὶ ὤφθη ἐκ Σοῦ ἄνθρωπος, θεώσας τῶν ἀνθρώπων φύσιν τὴν ἐκπτώτον.

ᾠδὴ η' . Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γνώμη στερόρᾳ ὑπενεγκῶν, Ἱεράρχα τὴν τομὴν τῆς κεφαλῆς σου, κεφαλῇ τῶν ἀπάντων, τῷ Ζωοδότῃ Χριστῷ, ἠνώθης Ζαχαρία ἔνδοξε, καὶ τῆς ὑπὲρ λόγον, χαρᾶς κατηξιώθης.

Ἔχων πολλὴν πρὸς τὸν Χριστόν, παρρησίαν ὡς Αὐτοῦ Ἱερομάρτυς, Ζαχαρία παμμάκαρ, αἰεὶ δυσώπει Αὐτόν, δίδόναι πταισμάτων συγχώρη-σιν, τοῖς ἐπιτελοῦσι, τὴν ἱεράν σου μνήμην.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς ἐπισκοπῆς, καὶ νῦν ἴθυνον παμμάκαρ ἀοράτως, ἐκ τῶν ἄνω ἀψίδων, τὴν κληρουχίαν τὴν σὴν, Κορίνθου τὴν πόλιν μακάριε, πρὸς τὰς ζωηφόρους, νομὰς τῆς εὐσεβείας.

Θεοτοκίον.

Ἀκαταφλέκτως ἐν γαστρὶ, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Ἀγνή δεχθεῖσα, τῶν παθῶν μου τὴν ὕλην, φλογὶ τῶν Σῶν πρεσβειῶν, κατάφλεξον Κόρη καὶ ὄμβρησον, ὕδωρ μετανοίας, τῇ ταπεινῇ ψυχῇ μου.

Ωιδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Στεφανηφόρος χορεύων, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, καὶ σὺν Ἱερομάρτυσι κλεινοῖς, σὺν αὐτοῖς καθικέτευε, Ζαχαρία παμμάκαρ, δοθῆναι ἰλασμόν καὶ φωτισμόν, τοῖς πιστῶς ἐκτελοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου.

Ἱερωσύνης τὴν χλαῖναν, λαμπροτέραν τελέσας, ἀθλήσεως ἀγῶσιν ἱεροῖς, σὺν αὐτῇ χαίρων ἔσπευσας, πρὸς σκηναὺς οὐρανίου, τοῦ ξύλου ἀπολαύων τῆς ζωῆς, Ζαχαρία καὶ θέσει, θεοειδεῖ θεούμενος.

Μαρτυρικῆς εὐκληρίας, μετασχεῖν ἠξιώθης, Μαρτύρων διανύσας τὴν ὁδόν, καὶ ἱεροῖς σου παλαίσμασι, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἐστήριξας δουλείας τῷ καιρῷ, Ζαχαρία τρισμάκαρ· διό σε μακαρίζομεν.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης, καὶ Ποιμὴν τῆς Κορίνθου, καὶ Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος τῶν παθῶν, πρόσδεξαι τοῦτον τὸν ὕμνον μου, Ζαχαρία παμμάκαρ, καὶ αἶτει μοι δοθῆναι ἰλασμόν, καὶ φωτὶ μετανοίας, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας, ἀσυγκρίτως ἀστράπτει, ἡ δόξα Σου ἡ ἀρρήτος Ἀγνή, κατακαλύπτουσα ἅπαντας· τὸν γὰρ Ἥλιον Κόρη, ἐκύησας τὸν ἄδυτον ἡμῖν, τὸν φωτίζοντα πάντας, Χριστὸν τὸν Παντοδύναμον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐαγγελίου Ἁγίε, μύστης σεπτὸς γενόμενος, Ἀρχιερεὺς θεοφόρος, τῆς Ἐκκλησίας ἐδείχθης, καὶ Μάρτυς ἀπαραγραπτος, Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος,

ὡς τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἀθλητικῶς ἀριστεύσας, ὥφθης σαφῶς Ζαχαρία.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων Σου, σάρκα λαβὼν ὁ Κύριος, διπλοῦς τῷ κόσμῳ ὠράθη, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Κόρη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐρρύσατο, τῆς πάλαι κατακρίσεως· διό Σε μεγαλύνομεν, ὡς τῆς ἡμῶν σωτηρίας, αἰτίαν καὶ ρίζαν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν Ἱεράρχην Κυρίου καὶ Νεομάρτυρα, τιμήσωμεν ἀξίως, Ζαχαρίαν τὸν θεῖον· οὗτος γὰρ ἀμέμπτως ἱερουργῶν, τῷ Χριστῷ προσενήνεκται, ὡς ὥσπερ θυσία καὶ ἄμωμος προσφορά, τῷ Σωτῆρι δι' ἀθλήσεως.

Τὴν τῶν τυράννων μανίαν μὴ πτήξας Ἄγιε, εὐτόλμῳ παρρησίᾳ, ὡς φωτὸς θείου πλήρης, ἐκήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν πλάνην κατήσχυνας, καὶ ἐναθλήσας νομίμως τῆς ὑπὲρ νοῦν, Ζαχαρία δόξης ἔτυχες.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου, ἧς ποιμὴν θεῖος ὥφθης, ἠγίασας τιμῶσαν πανευλαβῶς, Ζαχαρία τοὺς ἄθλους σου· ἧ αἰεὶ δίδου πρεσβείαις σου πρὸς Χριστόν, οἰκτιρῶν θείων δωρήματα.

Τοῖς Ἱεράρχαις συνήφθης ὁμοῦ καὶ Μάρτυσιν, ὡς θεῖος Ἱεράρχης, καὶ κλεινὸς Ἀθλοφόρος, τελέσας τὸν

ἀγῶνά σου ἱερῶς, Ζαχαρία μακάριε, μεθ' ὧν καὶ πρέσβευε Πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῷ φωτὶ τῆς πίστεως, μυστικῶς διαλάμπων, ἐναρέτοις ιδέαις, τὴν ἱερωσύνην ἐφαίδρυνας· τοῦ Σωτῆρος γὰρ Χριστοῦ, μιμητῆς καὶ μαθητῆς ἐδείχθης, σαυτὸν ἀπαρνησάμενος, Ἱεράρχα θεόληπτε· καὶ μαρτυρικοῖς ἀριστεύσας ἄθλοις, ἐπαξίων ἐπάθλων ἔτυχες, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Σωτῆρος, τοῦ δεξαμένου τοὺς ἀγῶνάς σου. Ἀλλ' ὦ Ἱερομάρτυς Ζαχαρία, μὴ παύση πρεσβεύων δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρῴρησίαν πρὸς Αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Κορίνθου θεῖος Ποιμὴν, ὁ στερόρῳς ἀθλήσας, καὶ αἰσχύνας τὸν δυσμενῆ· χαίροις Ζαχαρία, Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, ὃ πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας.